

Гусенятко (скорочено)

Микола Вінграновський

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Вночі гуси збиралися відлітати, а гусенятко щойно народилося. Чоловік гуски з табуном і старшими дітьми зранку подався політати над полем і плавнями перед відльотом. Гусенятко не знало, що двоє його братів і четверо сестричок народилися ще у травні, весною, коли й треба, а воно – восени. Гуска хвилювалася, бо взяти гусенятко з собою вони не могли, а попереду була зима та інші небезпеки. Сама гуска уже прожила три роки, а для гуски це багато, бо більшість відстрілюють мисливці. Коли вона вперше летіла у вирій, була така стрілянина, що із свого покоління лишилася вона одна...

До гнізда прилетів гусак з дітьми. Гусенятко визирнуло з-під маминої ноги і побачило тата. Гуска полетіла вечеряти, але перед цим гусак попередив, що за очеретом в засідці троє людей. Згодом почулися постріли... Гусенятко розглянуло тата: у нього були сторожкі очі, висока очеретяна шия, високі м'які сірі груди. З поля від озимини знову тарахнуло. Гусак наказав дітям сидіти, а сам подумав, що гуска вже пропала. Та вона повернулася ціла. Гусак сказав їй брати дітей і летіти, а він залишиться з гусенятком і якимось плавом буде добиратися, поки воно стане на крила. Гуска хотіла залишитися з чоловіком і найменшою дитиною, але вона була найстарша і мусила вести табун.

Була ніч, а до ранку табун мав добратися до заповідника, де було вже безпечніше. Отримавши поради від гусака, гуска та інші знялися і полетіли. Вирушаючи, гуска не втрималась, крикнула щось своєму гусакові на прощання. І як тільки крикнула – по табуну затарахкало. Гусак почув людський крик. Певно, в темноті попали по своєму.

Після відльоту табуна біля гнізда з'явилися ондатри, які чатували на гусенятко. Гусак засичав з усіх сил, гусенятко забилося йому під живіт. Дощ прибував з ночі, гніздо підпливало, згодом воно попливло за водою. Гусак правив по швидкій воді крильми. Гусенятко навіть шубовснуло в воду, щоб сполоснутися, але тато швидко витягнув його дзьобом, бо й у воді було небезпечно.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Назустріч, знизу, з проти води, з глибини ночі з'явилися вогні і музика. Гусак хотів оминати людей, загриб своїм правим крилом, яке було міцніше. Та вода була сильніша, і ось гусак закричав гусеняті плигати у воду. З баржі помітили гусака. Він вишугнув над

баржею, та з переляку зачепився краєм крила за антену і впав на вугілля. До нього кинувся чоловік, навіть схопив його за шию, але гусак обома крильми зашмалив чолов'ягу по обличчю. Гусак злетів і кинувся шукати гусенятко. Він закричав, та з придушеного горла той крик був чутен лише йому одному. Сили покинули його, він сів на воду, яка й несла його всю ніч до світанку, аж доки не вдарився об металеву сітку перед греблею ГЕС.

Коли гусаку стало легше, він з'їв кількох верховодок і поплив вверх по ріці шукати гусенятко. З шлюзу поволеньки висунувся ніс ще однієї баржі з вугіллям. Там побачили гусака і почали стріляти. Гусак, хоч і не міг, а полетів.

З берега, від спорожнілих дач, йшло троє брезентових рибалок. Помітивши гусака, вони закричали до гусака. Той розгубився, заметляв шиєю і впав на воду. Крила його вже не тримали. Рибалки мали спінінги і почали таким чином ловити гусака на воді. Та гусак родився в щасливій сорочці, він зібрав свої крила наче в одне, і тяжко злетів. Він сховався на острівці.

А гусенятко? Як тільки тато крикнув йому плигати, воно опинилося у волі. Нічого не було видно, гусенятко не боялося, бо нікого не бачило, отже, і його ніхто не бачив. Воно підпливло до якогось човна, обпливло його, вибрало під його боком затишне місце і задрімало. І наснилось йому, що воно вже велике, живе серед гусей, і гуси на нього кричать, і рай його скінчився...

Сталевар знайшов гусенятко, забрав додому, познайомив з дружиною Валею і трьома синами-сталеварами. Гусенятко посадили на ніч в бочку біля сарая, щоб його, часом, ніхто не зобидив, щоб свійські гуси не били. Перед цим воно посиділо за пазухою, навіть заснуло там. Кожен з синів сталевара хотів забрати гусенятко собі, та батько не віддавав.

А вдосвіта гусенятко побачило з бочки, що хтось йде. Воно вистрибнуло на бочкове ребро і впізнало тата: худий, облізлий, довгий, він йшов городом від води по картоплянім бадилиці.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу